

27/02/2015 ಹುತಃಮುರುಂ ಹಂಶಾಂತಿ “ಬಾಪ್ದಾದಾ” ಮಧುಭನ

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ಹಾಸ್ಯವಿತ್ತೋ ಆನರ್ ಆಗಬೀಕೆಂದರೆ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಹ ಎಲ್ಲಾರೂ ಅಲೆದಾಡದಿಲ್ಲ, ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ನೆನಪಿರಲ. ದೇಹವನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವವರು ಶೈಷ್ಟಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಉನ್ನತ ಗುರಿ ಯಾವುದಾಗಿದೆ?

ಉತ್ತರ: ಆತ್ಮವು ಜೀವಿಸಿದ್ದಂತೆಯೇ ಸತ್ತು ಒಬ್ಬ ತಂದೆಗೆ ಬಲಹಾರಿಯಾಗುವುದು, ಮತ್ತೆಯಾರದೂ ನೆನಪು ಬರಬಾರದು. ದೇಹಾಭಮಾನವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೊರಟುಹೋಗಬೇಕು - ಇದೇ ಉನ್ನತ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ನಿರಂತರ ಆತ್ಮಾಭಮಾನಿಸ್ತಿಯಿರಬೇಕು - ಇದೇ ಅತಿ ದೊಡ್ಡಗುರಿಯಾಗಿದೆ, ಇದರಿಂದಲೇ ಕರ್ಮಾಂತಿತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ.

ಗೀತೆ: ನೀವು ಶ್ರೀತಿಯ ಸಾಗರನಾಗಿದ್ದಿರ.....

ಹಂಶಾಂತಿ. ಈಗ ಈ ಗೀತೆಯೂ ಸಹ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀತಿಯ ಸಾಗರ ಎನ್ನುವ ಬದಲು ಜ್ಞಾನದ ಸಾಗರನೆಂದಿರಬೇಕು. ಶ್ರೀತಿಯ ಲೋಟಾರುವುದಿಲ್ಲ, ಲೋಟ, ಗಂಗಾಜಲ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆಂದರೆ ಇದು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದ ಮಹಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಅದು ತಪ್ಪು ಮತ್ತು ಇದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಗೆ ಜ್ಞಾನಸಾಗರನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಜ್ಞಾನವಿದ್ದರೂ ಸಹ ಬಹಳ ಶೈಷ್ಟಪದವಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಖದಿದೆ - ಈ ಸಮಯದಲ್ಲ ನಾವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಜ್ಯೇಷ್ಠನ್ಯಾದಿಲ್ಲವಾಡಾ ಮಂದಿರದ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಅದು ಜಡ ದಿಲ್ಲವಾಡಾ ಮಂದಿರವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇದು ಜ್ಯೇಷ್ಠನ್ಯಾವಾಗಿದೆ. ಇದೂ ಸಹ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರು ಇದನ್ನು ತಿಖದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೇ! ಮುಂದುಹೋದಂತೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಇದು ಈಶ್ವರಿಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲ ಸ್ವಯಂ ಭಗವಂತನೇ ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಮತ್ತು ಯವುದೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಇದು ಜ್ಯೇಷ್ಠನ್ಯಾದಿಲ್ಲವಾಡಾ ಮಂದಿರವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ತಿಖದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ದಿಲ್ಲವಾಡಾ ಮಂದಿರವು ನಿಮ್ಮ ನಿವರವಾದ ಸೆನಪಾಂಶವಾಗಿದೆ. ಮೇಲಾಗಿದಲ್ಲ ಸೂರ್ಯವಂತಿ, ಚಂದ್ರವಂತಿಯರಿದ್ದಾರೆ, ಕೆಂಗೆ ಆದಿದೇವ-ಆದಿದೇವಿ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಕುಂತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಹೆಸರಾಗಿದೆ - ಬ್ರಹ್ಮ ನಂತರ ಸರಸ್ವತಿಯ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮನಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಗೋಪ-ಗೋಣಿಕೆಯರೂ ಇದ್ದರಲ್ಲವೇ. ಅದು ಜಡಜತ್ತವಾಗಿದೆ, ಯಾರು ಇದ್ದುಹೋಗಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅವರ ಜಿತ್ತಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಮರಣ ಹೊಂದಿದರೆ ತಕ್ಷಣ ಅವರ ಜಿತ್ತಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಪದವಿ-ಜರಿತ್ತೆಯಂತೂ ಯಾರಿಗೂ ತಿಖದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಖಯಲ್ಲವೆಂದರೆ ಆ ಜಿತ್ತವು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಅವರ ಪರಿಜಯದಿಂದಲೇ ಇಂತಿಂತಹವರು ಇಂತಹ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಖಯುತ್ತದೆ. ಈಗ ಯಾವ ದೇವತೆಗಳ ಮಂದಿರಗಳವೇಯೋ ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ ಮತ್ತು ಜರಿತ್ತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರಿಗೂ ತಿಖದಿಲ್ಲ. ಸರ್ವಶೈಷ್ಟ ಶಿವತಂದೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಯಾರೂ ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲ ನೀವು ಮಕ್ಕಳ ಎಲ್ಲರ ಜರಿತ್ತೆಯನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಿರಿ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯಾರಾಯ ಬಂದು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ, ಯಾರನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದೆಲ್ಲವೂ ತಿಖದಿದೆ. ಸರ್ವಶೈಷ್ಟ ಭಗವಂತನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಶಿವರಾತ್ರಿಯನ್ನೂ ಆಜರಿಸುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಅವರ ಅವತರಣೆಯಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಯಾವಾಗ ಅಯಿತು, ಅವರು ಬಂದು ಏನು ಮಾಡಿದರು, ಇದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಖದಿಲ್ಲ. ಶಿವನ ಜೊತೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಇದ್ದೇ ಇರುವರು. ಆದಿದೇವ ಮತ್ತು ಆದಿದೇವಿ ಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟೋಂದು ಭುಜಗಳನ್ನು ಏಕ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ? ಏಕೆಂದರೆ ವೃಧಿಯಂತೂ ಆಗುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ. ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ಎಷ್ಟೋಂದು ವೃಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ. 100 ಭುಜಗಳು, ನಾವಿರ ಭುಜಧಾರಿಯೆಂದು ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ವಿಷ್ಣು ಅಥವಾ ಶಂಕರಸಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಭುಜಗಳವೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಅಂದಮೇಲೆ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗಾಗಿಯೇ ಏಕ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ? ಇಡೀ ವಂಶಾವಳಿಯೆಲ್ಲವೂ ಈ ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮನದೇ ಆಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ! ಇದು ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಳ ಬಾಹುಗಳ ಮಾತ್ರ. ನಾವಿರ ಭುಜಧಾರಿ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂದು ಭೂಲೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಖದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ! ಈಗ ನೀವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರೂಪದಲ್ಲ ನೋಡಿ, ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಎಷ್ಟೋಂದು ಭುಜಗಳವೆ ಅರ್ಥಾತ್ ಸಂತಾನರಿದ್ದಾರೆ. ಇವು ಬೇಳದ್ದಿನ ಭುಜಗಳಾಗಿವೆ. ಪ್ರಜಾಪಿತ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನುಂತೂ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅವರ ಪರಿಜಯವು ತಿಖದಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಬಾಹುಗಳರುವುದಿಲ್ಲ, ಬಾಹುಗಳು ಶರಿರಕ್ಕೆ ಇರುತ್ತವೆ. ಇಷ್ಟು ಕೊಳ್ಳಾಗುತ್ತದೆ ಸಹೊಳದರ ಆತ್ಮಗಳದ್ದಾರೆಂದಮೇಲೆ ಅವರ ಭುಜಗಳು ಎಷ್ಟೋಂದಾಯಿತು? ಯಾವಾಗ ಪೂಜಣರೀತಿಯಲ್ಲ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳವರೋ ಆಗಲೇ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಿಖಸಿಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಮುಖ್ಯಮಾತು ಒಂದೇ ಆಗಿದೆ - ತಂದೆಯು ತಿಖಸುತ್ತಾರೆ, ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ. ತಂದೆಗೆ ಜ್ಞಾನಸಾಗರನೆಂದೂ

ಗಾಯನವಿದೆ, ಎಷ್ಟೊಂದು ವಿಜಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ವಿಜಾರಗಳು ನೆನಹಿರುವುದಿಲ್ಲ ಕೇವಲ ಸಾರವಷ್ಟೇ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಉಳಿಯತ್ತದೆ. ಕೊನೆಯಲ್ಲ ಇದೇ ಜ್ಞಾನದ ಸಾರವಾಗುತ್ತದೆ - 'ಮನ್ಮಾಭವ'.

ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಜ್ಞಾನಸಾಗರನೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣನು ರಚನೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ, ರಚನೆಯನು ಒಬ್ಬರೇ ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯೀ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಗಳ ಮನೆಯಾಗಿದೆ - ಅಂತಿಧಾಮ. ವಿಷ್ಣುಪುರಿಗೆ ತಂದೆಯ ಮನೆಯಿಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮನೆಯು ಮೂಲವರ್ತನವಾಗಿದೆ, ಇಲ್ಲ ಆತ್ಮಗಳು ನಿವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮಭುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ಮಕ್ಕಳೇ ಧಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಜ್ಞಾನವು ಯಾರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇರಲು ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೂ ನಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರ ಬಳಯರುವ ಎಲ್ಲಾ ಮುರುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೂಡಿಸುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಈ ಹಾಲ್ಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿಗಿಬಂತುದ್ದರೆ. ಆ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಎಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಸ್ತರಕಗಳರುತ್ತವೆ! ಹರಿಷ್ಕೆಯನ್ನು ತೇಗಣದೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಅದರ ಸಾರವು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ವರ್ಕೆಲ ವಿದ್ಯೆಯ ಪರಿಷ್ಕೆಯನ್ನು ತೇಗಣದೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಒಂದು ಜನ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಕಾಲದ ಸುಖವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅದು ವಿನಾಶಿ ಸಂಪಾದನೆಯಾಗಿದೆ. ನಿಮಗಂತೂ ಈ ತಂದೆಯು ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅವಿನಾಶಿ ಸಂಪಾದನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ ಉಳಿದಂತೆ ಯಾರೆಲ್ಲ ಗುರು-ಗೋಣಾಯಿ ಮುಂತಾದವರಿರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ವಿನಾಶಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಿನಾಶವು ಸಮೀಕ್ಷೆ ಬರುತ್ತಾಹೋದಂತೆ ಸಂಪಾದನೆಯೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸಂಪಾದನೆಯೂ ಹೆಚ್ಚುವುದೆಂದು ನೀವು ಹೇಳುತ್ತಿರಿ ಆದರೆ ಇಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಲದೆ. ಮೊದಲು ರಾಜರು ಮೊದಲಾದವರ ಸಂಪಾದನೆಯು ಸದೆಯುತ್ತಿತ್ತು ಆದರೆ ಈಗ ಅವರೂ ಇಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಸಂಪಾದನೆಯು ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಮಯ ಸಡೆಯುತ್ತದೆ! ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ, ಇದು ಮಾಡಿ-ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ನಾಟಕವಾಗಿದೆ, ಇದನ್ನು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಿಲ್ಲಯೂ ಸಹ ನಂಬರ್ವಾರ್ಥ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಧಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರಂತೂ ಏನನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರಸಂಬಂಧಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಿಕಾಲವಾಯಿತಲ್ಲವೇ. ಪ್ರದರ್ಶನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ಯರಿಗೆ ಏಕೆ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಅವರಲ್ಲ ಪೂರಣ ಧಾರಣೆಯಲ್ಲ. ನಾನೇ ಎಲ್ಲ ತಿಳಿದವನೆಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದಲ್ಲವೇ. ಸರೀರಸಿನ ಉಮ್ಮೆಂಗಿದ್ದರೆ ಯಾರು ಬಹಕ್ಕ ಜೆನಾಗಿ ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವರೋ ಅವರಿಂದ ಕೇಳಬೇಕು. ತಂದೆಯು ಶೈಷ್ವಪದವಿಯನ್ನು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಪುರುಷಾಧರ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲವೇ ಆದರೆ ಅದ್ವಿತೀಯಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಶ್ರೀಮತವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಪದವಿ ಬ್ರಹ್ಮವಾಗಿಬಂತುದ್ದರೆ. ನಾಂಕದ ಯೋಜನೆಯನುಸಾರ ರಾಜಧಾನಿಯು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ, ಅದರಲ್ಲ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಕಾರದವರು ಬೀಕಲ್ಲವೇ. ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ, ಕೆಲವರು ಒಕ್ಕೆಯ ಪ್ರಜೆಗಳಾಗುವವರಿದ್ದಾರೆ, ಕೆಲವರು ಕಡಿಮೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ನಿಮಗೆ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಾಪಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ದಿಲ್ಲಾವಾಡಾ ಮಂದಿರದಲ್ಲ ರಾಜರ ಜಿತ್ವವಿದೆಯಲ್ಲವೇ. ಯಾರು ಪೂಜ್ಯರಾಗುತ್ತಾರೆ, ಅವರೇ ಸಂತರ ಪೂಜಾರಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ರಾಜರಾಣಿಯ ಪದವಿಯಂತೂ ಶೈಷ್ವಪಾಗಿರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ ಸಂತರ ವಾಮಮಾರ್ಗದಲ್ಲ ಬಂದಾಗಲೂ ಸಹ ರಾಜರು ಅಥವಾ ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ಸಾಹುಕಾರರಂತೂ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಜಗನ್ನಾಥ ಮಂದಿರದಲ್ಲ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಕರಿಂಟವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಜೆಗಳಂತೂ ಕರಿಂಟವಿಲ್ಲ, ಕರಿಂಟಧಾರಿ ರಾಜರನ್ನೂ ಸಹ ವಿಕಾರದಲ್ಲ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸುಖ-ಸಂಪತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಬಹಕ್ಕ ಇರುವುದು. ಸಂಪತ್ತು ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ವೆಜ್ಜಿದ ಮಹಲುಗಳು ಮತ್ತು ಬೆಳ್ಳಿಯ ಮಹಲುಗಳಲ್ಲ ಅಂತರವಂತೂ ಇರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ ಆದ್ವರಿಂದ ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ಒಕ್ಕೆಯ ಪುರುಷಾಧರ ಮಾಡಿ ಶೈಷ್ವಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ. ರಾಜರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸುಖವಿರುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲ ಎಲ್ಲರೂ ಸುಖಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೆ ಇಲ್ಲ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದುಃಖವಿದೆ, ರೋಗ ಮೊದಲಾದುವುಗಳು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲ ಸುಖವೇ ಸುಖವಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೂ ಸಹ ಪದವಿಗಳಲ್ಲ ಅಂತರವಿರುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ಸದಾ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಪುರುಷಾಧರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಿ, ನಿಬಂಧಾಗಬೇಡಿ. ಪುರುಷಾಧರದಿಂದಲೇ ನಾಟಕದನುಸಾರ ಇವರ ಸದ್ಗತಿಯು ಇಷ್ಟೇ ಇದೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

ತಮ್ಮ ಸದ್ಗತಿಗಾಗಿ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ಸದೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶಿಕ್ಷಕರ ಮತದನುಸಾರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಸದೆಯಿದ್ದರೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ನಂಬರ್ವಾರ್ಥ ಪುರುಷಾಧರದನುಸಾರವಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡಲು ನಮ್ಮಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ ಮತ್ತಿನ್ನೇನು ಕಾಪಿಸುತ್ತಿರಿ! ಕಾಪಿ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಇವರು ಬಹಕ್ಕ ಜೆನಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿಲ ಆದರೆ ಆತ್ಮಪು ಜಿಎಸಿಸಿದ್ದೆಂತೆಯೇ ಸತ್ತೆ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ಮಗುವಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಇವರು ನೆನಪು ಬರದೇ ಇರುವುದು, ದೇಹಾಭಮಾನವು ಸಂಪೂರಣ ಕೆಳೆಯುವುದು ಇದು ಉನ್ನತ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ, ಸಂಪೂರಣ ಆತ್ಮಭಿಮಾನಿ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹ್ರಾಸಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಅತಿದೊಡ್ಡ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ಪರಮಧಾಮದಲ್ಲ ಆತ್ಮಗಳು

ಅಶರೀರಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ, ಮತ್ತೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ದೇಹವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಇಲ್ಲ ಈ ದೇಹದಲ್ಲಿದ್ದು ತನ್ನನ್ನು ಅಶರೀರಿಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಇದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಪರಿಶ್ರಮವಾಗಿದೆ. ತನ್ನನ್ನು ಆತ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿದು ಕರುವ ತಿಳಿತಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾಗಿದೆ. ಸರ್ವಕ್ಕೂ ಸಹ ಬುದ್ಧಿಯದೆಯಲ್ಲವೇ, ತನ್ನ ಹಳೆಯ ಪೋರೆಯನ್ನು ಜಟ್ಟುಜಿಡುತ್ತದೆ ಅಂದಮೇಲೆ ನಿಂದು ದೇಹಾಭಮಾನದಿಂದ ಎಷ್ಟೊಂದು ಹೊರಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೂಲವತನದಲ್ಲಂತೂ ನಿಂದು ದೇಹಿ ಅಭಿಮಾನಿಯಾಗಿರುತ್ತಿರಿ ಆದರೆ ಇಲ್ಲ ದೇಹದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ತನ್ನನ್ನು ಆತ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೇಹಾಭಮಾನವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಳೆಯಬೇಕು. ಇದು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಪರಿಶ್ರೇಷ್ಟಾಗಿದೆ. ಭಗವಂತನು ತಾನೇ ಬಂದು ಓದಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಹದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಜಟ್ಟು ನನ್ನವರಾಗಿ, ತನ್ನನ್ನು ನಿರಾಕಾರ ಆತ್ಮವೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುವಿನ ಪರಿವೇಯಿರಬಾರದು ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ತಂದೆಯ ವಿನಿ: ಮತ್ತು ಗ್ರಹಾ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮಾಯೆಯು ಪರಸ್ಪರ ಒಬ್ಬರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸಿಲುಕಿಸುತ್ತದೆ ಆಧ್ಯರಿಂದ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಈ ನಾಕಾರತಂದೆ (ಬ್ರಹ್ಮ) ಯನ್ನು ಸಹ ನೆನಪು ಮಾಡಬಾರದು. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ನಿಂದವಂತೂ ತಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಸಹ ಮರೆಯಬೇಕು. ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕು, ಇದರಲ್ಲಿಯೇ ಬಹಳ ಪರಿಶ್ರಮವಿದೆ. ಮಾಯೆಯು ಒಳ್ಳೆಳ್ಳಿಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಹ ನಾಮ-ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಹವಾಸಿಪು ಬಹಳ ಕೆಣಿಡ್ದಾಗಿದೆ. ಹೇಗೆ ಅಂತಹವರು ಬಹಳ ಕೀಳುಮಟ್ಟದವರಾಗಿಜಿಡುತ್ತಾರೆ. ಶರೀರವನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದು ಭೂತಗಳನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದಾಯಿತು. ಒಬ್ಬ ಶಿವತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ನಿಂದು ಮತ್ತೆ ರ ಭೂತಗಳನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಿರಿ. ದೇಹದೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸೆಳಿತವಿರಬಾರದು. ಬ್ರಹ್ಮಿಯಿಂದಲೂ ಸಹ ಕಾಲಯಬೇಕೇ ಹೊರತು ಅವರ ನಾಮ-ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಬಾರದು. ದೇಹಿ ಅಭಿಮಾನಿಯಾಗುವುದರಳ್ಯಿಲೇ ಪರಿಶ್ರಮವಿದೆ. ತಂದೆಯು ಬಳ ಭಲೆ ಬಹಳ ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ದಿನಚರಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ತಂದೆಯು ಅವರ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಶಿವತಂದೆಯ ವಿನಿ: ಮತ್ತು ಗ್ರಹಾ ನೆನಪು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ತಂದೆಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ - ಅವರು ಜಿಡಿಗಾಸಿನಷ್ಟು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ನೆನಹಿನಲ್ಲಯೇ ಪರಿಶ್ರಮವಿದೆ. ಎಲ್ಲಾದರೂ ಒಂದುಕಡೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ದೇಹಧಾರಿಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದು ರ ಭೂತಗಳ ನೆನಪಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಭೂತಪೂರ್ವಜೆಯೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಭೂತಗಳನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಇಲ್ಲಂತೂ ನಿಂದು ಒಬ್ಬ ಶಿವತಂದೆಯನ್ನೇ ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪೂರ್ಜಿಯ ಮಾತ್ರಿಲ್. ಭಕ್ತಿಯ ಹೆಸರು, ಗುರುತೇ ಮರೆಯಾಗಿಜಡುತ್ತದೆಯೆಂದಾಗ ಜಿತ್ರಗಳನ್ನೇನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದು? ದೇಹವು ಮಣಿನಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಇದೆಲ್ಲವೂ ಸಹ ನಾಂಕದಲ್ಲಿ ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ. ಈಗ ಪುನಃ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪೂಜಾರಿಗಳಿಂದ ಪೂಜ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ವಿನಿ: ಯಾರದೇ ಶರೀರವನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬಾರದು. ಆತ್ಮವು ಯಾವಾಗ ಹಾವನವಾಗಿಜಿಡುವುದೋ ಆಗ ಹಾವನ ಶರೀರವೇ ಸಿಗುವುದು. ಈಗಂತೂ ಹಾವನ ಶರೀರವಿಲ್ಲ, ಮೊದಲು ಆತ್ಮವು ಯಾವಾಗ ಸತ್ಯಾಂಪ್ರಥಾನದಿಂದ ಸತ್ಯೋ, ರಜ್ಯೋ, ತಮೋದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅದರನುಸಾರವಾಗಿಯೇ ಶರೀರವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಿಂದಾಗಿ ಹಾವನರಾಗುತ್ತಾ ಹೊಗುವಿರಿ ಆದರೆ ಶರೀರವು ಈಗ ಹಾವನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಯೇ ಹಾವನ ಶರೀರವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತುಗಳಾಗಿವೆ. ಯಾರು ಬಹಳ ಜೆನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೋ ಅವರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಯೇ ಈ ವಿಜಾರಿಗಳು ಕುಂತುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮವೇ ಸತ್ಯಾಂಪ್ರಥಾನವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದು ಅತಿದೊಡ್ಡ ಪರಿಶ್ರಮವಾಗಿದೆ. ಕೆಲವರಿಗಂತೂ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಪರಿಶ್ರಮವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾನ್‌-ವಿಶ್ವ-ಆನರ್ ಆಗಬೇಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲಾಯೂ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅಲೆದಾಡಬಾರದು. ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯದೇ ನೆನಹಿರಲ ಆದರೆ ಮಕ್ಕಳ ಬುದ್ಧಿಯೋಗ್ವ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟು ಅನೇಕರನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಮಾನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿರೋ ಅಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡ ಪದವಿಯು ಸಿಗುವುದು. ದೇಹವನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವವರು ಶ್ರೀಷ್ಟಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಂತೂ ಹಾನ್‌-ವಿಶ್ವ-ಆನರ್ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪರಿಶ್ರಮವಿಲ್ಲದ ಪದವಿಯು ಹೇಗೆ ಸಿಗುವುದು? ದೇಹವನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವವರು ಯಾವುದೇ ಪುರುಷಾಧಿಕಾರ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಜೆನಾಗಿ ಪುರುಷಾಧಿಕಾರ ಮಾಡುವವರನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ. ಇವರನ್ನೂ ನೋಡಿ, ಇವರು ಪುರುಷಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾರಲ್ಪವೇ!

ಇದು ಬಹಳ ವಿಜಯವಾದ ಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ, ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮದ ಪರಿವರ್ತನೆ ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಯಾರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಯೂ ಕುಂತುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಗುಪ್ತಪರಿಶ್ರಮವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯೂ ಗುಪ್ತವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಿಂದು ರಾಜ್ಯಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಿ! ಜಗತ್-ಹೊಡೆದಾಟ ಏನೂ ಇಲ್ಲ! ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಯೋಗದ ಮಾತೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಯಾರೋಂದಿಗೂ ಯಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲ ಆತ್ಮವನ್ನು ಪೆವಿತ್ರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪರಿಶ್ರಮಪಡೆಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆತ್ಮವು ಹೇಗೆಗೆ ಪೆತಿತವಾಗುತ್ತಾ ಹೊಗುವುದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಪೆತಿತ ಶರೀರವನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈಗ ಪುನಃ ಆತ್ಮವು ಹಾವನವಾಗಿ ಹೊಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿಯೇ ಬಹಳ

ಪರಿಶ್ರಮವಿದೆ. ಯಾರ್ಥರು ಪುರುಷಾರ್ಥ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಂದೆಯು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಶಿವತಂದೆಯ ಭಂಡಾರವಾಗಿದೆ. ಶಿವತಂದೆಯ ಭಂಡಾರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಿ. ಸೇವೆ ಮಾಡಲಾಗುವೆಂದರೆ ಹೋಗಿ ಬಹಳ ಕನಿಷ್ಠಪಡವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರಿ. ತಂದೆಯ ಬಳ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಬಂದಿರಿ ಮತ್ತು ಸೇವೆ ಮಾಡಲಾಗುವೆಂದರೆ ಪಡವಿಯೇನು ಸಿಗುವುದು! ಈಗ ರಾಜಧಾನಿಯು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನೌಕರರು-ಜಾಕರರು ಎಲ್ಲರೂ ಆಗುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ. ಈಗ ರಾಜಣನ ಮೇಲೆ ಜಯಗಳನ್ನುತ್ತಿರಿ ಮತ್ತೆ ಉಂಡಂತೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆವುದೇ ಯುದ್ಧದ ಮಾತಿಲ್ಲ. ಇದು ಎಷ್ಟು ಗುಪ್ತಮಾತಾಗಿದೆ. ಯೋಂಗಬಲದಿಂದ ನಿಂತು ವಿಶ್ವದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿರಿ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಶಾಂತಿಧಾಮದ ನಿವಾಸಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ನಿಂತು ಮಕ್ಕಳಗೆ ಬೇಕಿದ್ದಿನ ಮನೆಯೇ ನೆನಹಿದೆ. ಇಲ್ಲ ನಾವು ಹಾತುವನ್ನಾಖನಯಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ, ಪುನಃ ಅಲ್ಲಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಆತ್ಮವು ಹೇಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ಯಾರೂ ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಾಟಕದ ಯೋಜನೆಯನುಸಾರ ಆತ್ಮಗಳು ಬರಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯುದು-

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಅಗಲಹೋಗಿ ಮರಳಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳಪ್ರತಿ ಮಾತಾಪಿತಾ ಬಾಪ್‌ದಾದಾರವರ ನೆನಪು, ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮಿಕ ತಂದೆಯ ಆತ್ಮಿಕ ಮಕ್ಕಳಗೆ ನಮಸ್ತೇ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯನಾರಾ:

1. ಯಾವುದೇ ದೇಹಧಾರಿಯೋಂದಿಗೆ ಸೆಳೆತವಿರಬಾರದು. ಶರೀರವನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದೂ ಸಹ ಭೂತಗಳನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರದೇ ನಾಮ-ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಳ್ಳಬಾರದಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ದೇಹದ ಪರಿವೆಯನ್ನೂ ಮರೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ.
2. ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅವಿನಾಶಿ ಸಂಪಾದನೆಯನ್ನು ಜಮಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸೂಕ್ಷ್ಮಭೂದ್ವಿಯವರಾಗಿ ಜ್ಞಾನದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಏನನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು ಅನ್ಯರಿಗೂ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ವರದಾನಿಗಳಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ:-ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿರುವ ಆತ್ಮಗಳಗೆ ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಗತಿ-ಸದ್ಗತಿ ಕೊಡುವಂತಹ ಮಾನ್ಯರ್ ದಾತ ಭವ

ಹೇಗೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದಾರಿ ತಯಾರಿ ನಡೆಸುವಿರಿ, ಸೇವಾಧಾರಿ ಸಾಮರ್ಗಿಳು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಯಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಿರಿ ಯಾವುದರಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಯಾವುದೇ ತೋಂದರೆ ಆಗಿರಿರಲ ಎಂದು, ಸಮಯ ವ್ಯಾಘರಾಗದೇಯಿರಲ ಎಂದು. ಅದೇರೀತಿ ಈಗ ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮಗಳಗೆ ಗತಿ-ಸದ್ಗತಿ ಮಾಡುವಂತಹ ಅಂತಿಮ ಸೀಜನ್ ಬರುವುದಿದೆ, ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿರುವ ಆತ್ಮಗಳನ್ನು ಕ್ರ್ಯಾನಲ್ ಕಾಯ್ದು ನಿಲ್ಲುವಂತಹ ಕಣ್ಣ ಕೊಡಬೇಡಿ, ಬರುತ್ತಿರಲ ಮತ್ತು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರಲ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಎವರೆಡಿಯಾಗಿ. ಮರುಷಾಧಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಮೇಲೆ ದಾತತನದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಿ. ಪ್ರತಿ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಪ್ರತಿ ಸೆಕೆಂಡ್ ನಾನು ಮಾನ್ಯರ್ ದಾತ ಆಗಿರುವ ಎಂದು ತಿಳಿದು ನಡೆಯಿರಿ.

ಸ್ವೀಂಗನ್:-ಹಜ್ಜಾರ್ ನನ್ನು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲ ಹಾಜಿರ್ ಆಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳ ಆಗ ಸರ್ವಪ್ರಾಟ್ಟಿಗಳು ಜಿಂ ಹಜ್ಜಾರ್ ಮಾಡುವುದು.